ذره‌بین

ضرورت کمك فوری بین‌المللی برای جلوگیری از فروپاشی نیجریه

کشور نیجریه در دردسر بزرگی افتاده است. اگر اولین تعهد یك دولت در برابر مردمی که تحت حاکمیت آن دولت هستند تأمین امنیت آنها و حفظ انحصار استفاده از اسلحه است، در این صورت نیجریه شکست خورده است، حتی اگر برخی از جنبه‌های دیگر دولت، همچنان برقرار باشند. جنایتکاران، تجزیه‌طلبان و شورشیان به طور فزاینده‌ای قدرت دولت را تهدید می‌کنند؛ همان کاری که فساد گسترده، بیماری اقتصادی و افزایش فقر در حال انجام آن است.

بیشتر کشورهای شکست‌خورده در آفریقا - مانند جمهوری آفریقای مرکزی، سومالی و سودان جنوبی - کوچك یا حاشیه‌ای هستند. این در حالی است که نیجریه یك کشور بزرگ است و به جمعیت رو به رشد ۲۱۴ میلیون نفری خود افتخار می‌کند. پیش‌بینی می‌شود این کشور تا سال ۲۰۵۰ به سومین کشور بزرگ جهان از نظر جمعیت تبدیل شود. نیجریه قبل از همه‌گیری کووید ۱۹، دارای بزرگ‌ترین اقتصاد آفریقا یا دومین اقتصاد بعد از آفریقای جنوبی بود. به دلیل همین مسائل است که شکست دولت در نیجریه عواقب عمیقی برای کل منطقه - و حتی فراتر از آن، به دنبال دارد. این اتفاق می‌تواند مقدمه‌ای برای مشکلات در کشورهای ضعیف همسایه نیجریه باشد. همان‌طور که اکنون برخی از عواقب اولیه این اتفاقات را با گسترش گروه‌های تروریست و جنایتکار در کشورهایی چون بورکینافاسو، کامرون، چاد، ساحل عاج، مالی و نیجر شاهد هستیم.

با این وجود جلوگیری از فروپاشی نیجریه، امکانپذیر است و صاحب‌نظران برجسته نیجریه، راه‌حل این مساله را جایگزینی دولت فعلی می‌دانند و راهکارهایی برای این کار پیشنهاد کرده‌اند. از جمله این راهکارها می‌توان به برگزاری رفراندوم برای بازسازی دولت، تجزیه نیجریه به کشورهای کوچك‌تر یا تسخیر نظامی داخلی اشاره کرد؛ همان چیزی که مردم نیجریه از زمان استقلال در ۱۹۶۰، بارها و بارها تجربه کرده‌اند. البته بسیاری دیگر از نیجریه‌ای‌ها ناتوانی دولت در حفظ امنیت شهروندان را نکوهش می‌کنند، اما از درخواست‌های آن برای کمك‌های خارجی در قالب اقتصادی و نظامی حمایت می‌کنند.

موفقیت این راهکارها به هیچ وجه تضمین شده نیست. اما نتیجه گزینه‌های دیگر از جمله ورود به جنگ سالاری گسترده، درگیری‌های شدید قومی، مذهبی و ایجاد پناهگاه‌های امن برای تروریست‌ها کاملا مشخص است و به‌وضوح مغایر با منافع آفریقا و آمریکاست. چراکه امنیت نیجریه به هر سمتی برود، امنیت کل آفریقا نیز به همان سمت خواهد رفت.

شکست در همه جبهه‌ها

نیجریه هنوز برخی از ویژگی‌های یك دولت بادوام را حفظ می‌کند، بویژه در ارتباط با مسائل بین‌الملل. دولت نیجریه، مأموریت‌های دیپلماتیك در سراسر جهان را حفظ کرده و سرویس‌های امنیت ملی این کشور هنوز در حال فعالیت است. در داخل نیز مجلس قانونگذاری و شورای ملی، همچنان جلسات خود را تشکیل می‌دهند و قوه قضاییه نیز فعالیت می‌کند؛ گرچه بدون جلب اعتماد بسیاری از مردم نیجریه.

دولت بوهاری ثابت کرده است که به طرز شگفت‌انگیزی برای چالش‌ها آماده نیست و بسیاری از چهره‌های برجسته نیجریه که تعداد آنها هر روز رو به افزایش است، تاکید دارند که درست کردن اوضاع کشور فراتر از توانایی دولت بوهاری است.

شرکای بین‌المللی نیجریه می‌توانند به جلوگیری از فروپاشی کامل این کشور کمك کنند، اما زمان برای نیجریه در حال اتمام است. این کشور می‌تواند به‌زودی وضعیت بدتری داشته باشد، چرا که تروریست‌ها و شورشیان همراه با تهدیدهای جدی دیگر برای صلح و امنیت داخلی در دروازه‌های این کشور ایستاده‌اند. مردم نیجریه، مردم مقاومی هستند، اما تلاش آنها برای معکوس کردن روند فروپاشی کشور، نیاز به حمایت فوری دارد.

منبع: foreignaffairs

تمایل آمریکا برای محدودکردن روسیه، مخرب است

دیمیتری پسکوف، سخنگوی ریاست جمهوری روسیه، اظهارات مقام‌های آمریکایی مبنی بر لزوم مهار کردن مسکو را محکوم کرد. پسکوف طی نشست خبری روزانه در کرملین گفت: «هنوز هم تمایلاتی [در واشنگتن] برای صحبت کردن با مسکو با لحن فشار و تهدید و محدودسازی وجود دارد. ما هنوز هم صحبت‌هایی را می‌شنویم مبنی بر این‌که مسکو باید بهای فلان و بهمان را بپردازد. این اظهارات قطعا اختلافاتی را که میان طرفین وجود دارد، تسهیل نخواهد کرد. /اسپوتنیک

انفجار تروریستی در پایگاه نظامی کلمبیا

انفجار یک خودروی بمبگذاری شده در یک پایگاه نظامی این کشور در نزدیکی مرز ونزوئلا، حداقل ۳۶ نفر را زخمی کرد. رسانه‌های کلمبیایی به نقل از رئیس جمهور و وزیر دفاع این کشور خبر دادند، یک خودروی حاوی مواد منفجره در درون پایگاه نظامی مورد استفاده تیپ ۳۰ ارتش این کشور منفجر شد. دیه‌گو مولانو، وزیر دفاع کلمبیا ساعتی بعد از این انفجار خود را به این پایگاه رساند و از محل انفجار بازدید کرد. /آناتولی

صهیونیست‌ها به اهداف خود در برگزاری راهپیمایی پرچم نرسیدند

راهپیمایی پرچم در سرزمین‌های اشغالی با حضور اندک شهرک‌نشینان و تغییر مسیر راهپیمایی همراه شد

پرچم واژگون صهیونیست‌ها

شکست راهپیمایی موسوم به پرچم در اراضی اشغالی، بازتاب گسترده‌ای در رسانه‌های منطقه داشته است. اگرچه مقامات رژیم صهیونیستی قصد داشتند از حضور گسترده شهرک‌نشینان و حرکت به سوی قدس اشغالی به عنوان دو مولفه ستیزه‌جویانه در راهپیمایی استفاده کنند اما حضور اندک شهرک‌نشینان و تغییر مسیر راهپیمایی بر اثر هشدار مقاومت، این راهپیمایی را به مصداق شکست دیگری برای رژیم اشغالگر قدس تبدیل کرد.

سعید سبحانی

بین‌الملل

شکست راهپیمایی پرچم در اراضی اشغالی، پیام آشکاری را به نفتالی بنت و دیگر مقامات رژیم اشغالگر قدس مخابره کرده است پیامی که بی‌توجهی صهیونیست‌ها به آن، هزینه‌های زیادی را متوجه تل‌آویو و معدود حامیان غربی آن خواهد کرد

پس از آن‌که در جریان جنگ ۱۹۶۷ میلادی میان اعراب و رژیم صهیونیستی، شهر قدس به طور کامل به اشغال صهیونیست‌ها در آمد. گروهی از شهرک‌نشینان اولین بار سال ۱۹۷۴ یک راهپیمایی با عنوان پرچم برپا کردند. شهرک‌نشینان تندروی یهودی در جریان این راهپیمایی، شعارهایی علیه مسلمانان و مقدسات دین مبین اسلام سر می‌دهند و با دست زدن به اقدامات تحریک‌آمیز در محله‌های اسلامی شهر قدس به ساحت مقدس پیامبر گرامی اسلام اهانت می‌کنند. امسال نیز مقامات رژیم صهیونیستی پس از شکست در جنگ ۱۲ روزه در غزه، سعی داشتند از طریق هدایت صدها هزار نفر از ساکنان اراضی اشغالی به محل راهپیمایی، برای ساکنان قدس خط و نشان کشیده و به عبارت بهتر، روحیه از دست‌رفته خود را احیا کنند اما نتیجه این بازی، به سود صهیونیست‌ها رقم نخورد.

حمایت ۵۰۰۰ نفره از راهپیمایی پرچم

شهر اشغالی قدس سه‌شنبه شب، شاهد راهپیمایی به اصطلاح پرچم شماری از شهرک‌نشینان بود. تعداد آنها در نهایت به زور به ۵۰۰۰ نفر می‌رسید. مقامات ارشد و شهرک‌نشینان رژیم صهیونیستی از مدتی قبل خود را برای برگزاری راهپیمایی موسوم به پرچم آماده کرده و برای حضور گسترده در آن فراخوان داده بودند. اما آنچه جهانیان شاهد آن بودند، حضور کمرنگ شهرک‌نشینان در این راهپیمایی بود. در این میان، گروه‌های مقاومت هشدار داده بودند حضور شهرک‌نشینان در قدس و توهین آنها به مقدسات مسلمانان و ملت فلسطین، عواقب و تبعاتی جبران‌ناپذیر برای آنها در بر خواهد داشت. همین هشدار جدی و معنادار کافی بود تا بسیاری از صهیونیست‌ها، با وجود حضور بیش از ۲۰۰۰ نیروی امنیتی و نظامی صهیونیست در قدس، از شرکت در این راهپیمایی صرف‌نظر کنند.

روزی که صهیونیست‌ها دوباره درهم شکستند

با توجه به این‌که راهپیمایی موسوم به پرچم، نخستین فراخوان جمعی شهرک‌نشینان و مقامات رژیم اشغالگر قدس پس از جنگ ۱۲روزه غزه محسوب می‌شد، بسیاری از مقامات سیاسی و نظامی این رژیم تصور می‌کردند با تجمعی گسترده در قدس (علیه ملت فلسطین) مواجه خواهند شد اما در نهایت چنین واقعه‌ای رخ نداد.

فراتر از آن، جوانان فلسطینی در مرز نوار غزه با فلسطین اشغالی دور جدیدی از مبارزه خود با صهیونیست‌ها را با ارسال بالن‌های آتش‌زا به سمت شهرک‌های صهیونیست‌نشین اطراف این منطقه آغاز کردند که به اذعان رسانه‌های صهیونیستی، باعث وقوع ده‌ها آتش‌سوزی در آنجا شده است. در شهر اشغالی قدس به‌ویژه در اطراف بخش قدیمی این شهر از جمله اطراف باب العامود و باب الساهره نیز درگیری‌های شدیدی بین شهروندان فلسطینی و نظامیان صهیونیست روی داد که در جریان آن تعدادی از شهروندان فلسطینی زخمی شدند.

رمزگشایی از تغییر مسیر راهپیمایی پرچم

در نهایت، پس از عقب‌نشینی بسیاری از صهیونیست‌ها در خصوص حضور در راهپیمایی پرچم، برگزارکنندگان این راهپیمایی توهین‌آمیز ناچار شدند مسیر آن را تغییر دهند. فوزی برهوم، سخنگوی حماس با انتشار بیانیه‌ای خبر داد مسیر راهپیمایی پرچم صهیونیست‌ها در قدس اشغالی تغییر پیدا کرد.

بر این اساس، مواضع شجاعانه مقاومت و تصمیمات سرنوشت‌ساز آن، رژیم صهیونیستی را مجبور کرد مسیر این راهپیمایی را تغییر دهد. برهوم در این خصوص می‌گوید: این راهپیمایی به دور از مسجدالاقصی برگزار شد. این تغییر مسیر، تأییدی بر تحقق معادله بازدارندگی است که نبرد شمشیر قدس آن را به وجود آورد. مقاومت فلسطین همچنان سپر حمایتی از ملت این کشور است و رفتار رژیم صهیونیستی است که مسیر و ماهیت برخورد میدانی با آن را تعیین می‌کند.

غلبه اراده ملت فلسطین بر صهیونیست‌ها

وزارت خارجه تشکیلات خودگردان فلسطین نیز با انتشار بیانیه‌ای تأکید کرد راهپیمایی پرچم که با حمایت نظامیان اشغالگر صورت گرفت، نمی‌تواند این واقعیت را پنهان کند که قدس شرقی به زور اشغال شده است. در قسمتی از این بیانیه آمده است: شهروندان قدس موفق شدند با ایستادگی و جنبش مسالمت‌آمیز، از هویت قدس، حمایت و اراده ملی خود را بر رژیم صهیونیستی تحمیل کنند. راهپیمایی پرچم، تصویر و جوهر اشغالگری و تبعیض‌آمیز بودن رژیم صهیونیستی را به بدترین شکل ممکن نشان داد؛ به نحوی که قدس به یک پادگان تبدیل شد.

جنایات بی‌پایان رژیم صهیونیستی

از سوی دیگر، جنایات رژیم صهیونیستی علیه فلسطینیان در سایه سکوت وقیحانه نهادهای بین‌المللی از جمله سازمان ملل متحد ادامه دارد. رسانه‌های صهیونیستی مدعی شدند یک زن فلسطینی قصد حمله به نظامیان در شمال شرق قدس اشغالی را داشته است. شبکه قدس به نقل از کانال ۱۳ تلویزیون رژیم صهیونیستی گزارش داد اشغالگران مدعی شده‌اند این زن قصد داشته با یک خودرو، نظامیان صهیونیست را در نزدیکی روستای حزما در شمال شرق قدس اشغالی با خودرو زیر بگیرد، سپس با سلاح سرد به آنها حمله کند. طبق گزارش منابع فلسطینی، نظامیان رژیم صهیونیستی پس از این ادعا به سمت این زن تیراندازی کرده‌اند. این زن فلسطینی، بر اثر شدت جراحات به شهادت رسید.

نظامیان رژیم صهیونیستی پس از تیراندازی به این زن فلسطینی، بدون هیچ‌گونه امدادرسانی تنها جان دادن او را نظاره کردند.

پیام آشکار به نفتالی بنت و صهیونیست‌ها

شکست راهپیمایی پرچم در اراضی اشغالی، پیام آشکاری را به نفتالی بنت و دیگر مقامات رژیم اشغالگر قدس مخابره کرده است. این پیام، مربوط به اصالت و اهمیت قدس شریف است. فلسطینیان نه‌تنها راهپیمایی پرچم صهیونیست‌ها را به شکست کشاندند، بلکه به تل‌آویو هشدار داده‌اند هرگونه تعرضی به قدس شریف، هزینه و تبعاتی جبران‌ناپذیر برای این رژیم خواهد داشت. این نخستین هشدار آشکار فلسطینیان به نفتالی بنت، یائیر لاپید و دیگر اعضای کابینه ائتلافی شکننده و ضعیف صهیونیست‌ها محسوب می‌شود. هشداری که بی‌توجهی صهیونیست‌ها به آن، هزینه‌های زیادی را متوجه تل‌آویو و معدود حامیان غربی آن خواهد کرد.

نگاهی به نقش سیاستمداران کانادایی در ایجاد اسلام‌هراسی

نژادپرستی نهادینه در کانادا

شیرین احمد

یکی از دوستان صمیمی من سال‌هاست به من اصرار می‌کند با او به پیاده‌روی بروم، اما من همواره در برابر این پیشنهاد او مقاومت کرده‌ام. او برای تماشای طلوع خورشید و لذت بردن از آرامش صبحگاهی و همچنین هنگامی که خورشید غروب می‌کند و آسمان طلایی‌رنگ است، در خیابان قدم می‌زند و از این کار لذت می‌برد. اما من نمی‌توانم این کار را انجام دهم. هرگاه هم با پیشنهاد او برای رفتن به محلی موافقت کرده‌ام، فقط در صورتی بوده که با وسیله به آنجا برویم. دلیل چنین رفتاری این نیست که من از راه رفتن در خیابان لذت نمی‌برم، بلکه به خاطر حسی است که تا چندی قبل قادر به توضیح آن نبودم، حسی شبیه به آسیب‌پذیری و تحت فشار بودن در جمع.

این شرایط ادامه داشت تا این‌که حادثه تروریستی اخیر در شهر لندن در انتاریو اتفاق افتاد و یك راننده کامیون در حرکتی اسلام‌ستیزانه، اعضای یك خانواده را به قتل رساند و تازه این موقع بود که ریشه‌های احساسی را که در این سال‌ها داشتم، درك کردم. اعضای این خانواده مسلمان در حالی که در یك عصر زیبای یکشنبه، در خیابان قدم می‌زدند، از روی عمد با کامیونی که توسط ناتانیل ولتمن ۲۰ ساله رانده می‌شد، زیر گرفته شدند و سلمان افضل ۴۶ ساله، همسر او مدیحه سلمان ۴۴ ساله، یمنا دختر ۱۵ ساله آنها و طلات، مادربزرگ ۷۴ ساله این خانواده، جان خود را از دست دادند. فائز پسر ۹ ساله این خانواده هم در این حادثه به‌شدت آسیب دید که البته به گفته پزشکان، حال او رو به بهبودی است.

پلیس لندن و جاستین ترودو، نخست‌وزیر کانادا از این حادثه به عنوان یك حمله تروریستی یاد کردند. اما من به عنوان یك زن رنگین‌پوست با حجاب، از این حادثه شوکه نشدم. البته این خبر بسیار غم‌انگیز است، اما با کمال تاسف باید گفت چنین اخباری برای مسلمانان، هرگز تکان‌دهنده نیست.

آن چیزی که بیشتر باعث تعجب من و سایر مسلمانان می‌شود، این است که چقدر باید شاهد اینگونه اتفاقات باشیم و چند نفر دیگر باید در اثر این حملات تروریستی جان خود را از دست بدهند تا شاهد تغییرات اساسی در قوانین، برای جلوگیری از این اتفاقات باشیم.

در همین ماجرا گرچه نخست‌وزیر کانادا، جاستین ترودو این اتفاق را محکوم کرد، اما خود او چندی قبل حاضر نشد در مقابل لایحه شماره ۲۱ در کبك که استفاده از نمادهای مذهبی یا حجاب را برای کارمندان عمومی منع می‌کند، بایستد و با آن مخالفت کند.

ظاهر فریبنده کشور کانادا

مسلمانان باحجاب، معمولا به دلیل احساسات نژادپرستانه تحت فشار هستند و از سوی افراد نژادپرست و بیگانه‌ستیز به آسانی هدف قرار می‌گیرند. این اتفاق قبلا، بارها و بارها در بسیاری از جوامع رخ داده است. در این میان کانادا به عنوان کشوری که نماد چندفرهنگی و امنیت در صحنه جهانی است، جایگاهی خاص دارد، اما مسلمانان حاضر در این کشور می‌توانند به شما اطمینان دهند که چنین نیست. گزارشی که در سال ۲۰۱۷ منتشر شد، تأیید کرد که جنایات علیه مسلمانان، ۲۵۳ درصد افزایش یافته است. همین مساله و افزایش تعداد جنایات علیه زنان مسلمان در منطقه تورنتو، گروهی از زنان را بر آن داشته تا در مساجد و مراکز اجتماعی، فضاهایی برای آموزش دفاع شخصی ایجاد کنند که من هم دختر ۱۳ ساله خودم را به یکی از همین مراکز می‌فرستم. البته در این مراکز، صرفا می‌توان محافظت از خود در برابر حمله فیزیکی را آموزش داد، اما هیچ‌یك از ما نمی‌دانیم در برابر اتومبیلی که برای قتل ما می‌آید، چه اقدامی باید انجام دهیم. پس از حادثه اخیر، این سوال ذهن من را مشغول کرده که چگونه باید دختر یا مادر باحجاب خود را آموزش دهم که در پیاده‌رو، خودشان را از وسیله نقلیه در حال حرکت محافظت کنند؟

ریاکاری سیاستمداران کانادایی

من استرس و اندوه عمیقی را که پس از تیراندازی در مسجد کبك در سال ۲۰۱۷ ایجاد شد، به‌یاد می‌آورم. در آن جنایت هولناك، شش مرد مسلمان در حالی که نماز می‌خواندند به ضرب گلوله کشته شدند.

همان زمان اقداماتی برای مقابله سیستماتیك با چنین اتفاقاتی شروع شد، اما وقتی اعضای حزب محافظه‌کار با طرح پیشنهادی مبارزه با اسلام‌هراسی، مخالفت کردند، فهمیدیم که نمی‌توانیم در این مسیر از سیاستمداران توقعی داشته باشیم.

تجمع مسلمانان کانادایی در اعتراض به قتل ۴ عضو یک خانواده مسلمان

اکنون و چهار سال بعد از آن اتفاق، همان سیاستمداران در حرکتی ریاکارانه با تسلیت‌های بی‌معنی خود در مراسم یادبودی که برای خانواده افضل، در مسجدی در شهر لندن برگزار شد، شرکت کردند.

ترسی که پس از جنایت اخیر طنین‌انداز شده است، همچنان ادامه دارد. من باید برای فرزندانم توضیح دهم که ممکن است افرادی باشند که فقط به دلیل مسلمان بودن، به آنها آسیب برسانند. این مکالمه‌ای است که انجام آن آسان نیست، ولی باید انجام دهید.

البته پیش از مسلمانان، خانواده‌های بومی و سیاه‌پوستان در کانادا مجبور به انجام چنین مکالمه‌هایی با فرزندان خود بوده‌اند، چراکه این خانواده‌ها از قدیم همواره تحت فشار قرار گرفته‌اند و بسیاری از آنها جان خود را از دست داده‌اند. همین چند روز قبل بود که اجساد ۲۱۵ کودك بومی که برخی از آنها حدود سه سال سن داشتند، در محوطه یك مدرسه شبانه‌روزی کاتولیك در استان «بریتیش کلمبیا» کانادا پیدا شد. با وجود چنین مسائلی، مطالبی که به آسیب‌های وارده به جوامع بومی ارتباط دارد، از کتاب‌های درسی و از سیستم آموزشی کانادا خارج شده است و بسیاری از مردم نسبت به وحشیگری و نسل‌کشی در کانادا بی‌اطلاع هستند.

جوامع بومی مانند جوامع سیاهپوستان که از خشونت پلیس و نژادپرستی نهادینه و ساختاری رنج برده‌اند، همیشه در دفاع از عدالت در جوامع خود و سایر جوامع پیشگام بوده‌اند. مسلمانان نیز اکنون همین مسیر را طی می‌کنند.

زمانی که خبر حمله تروریستی به خانواده افضل در استان انتاریو منتشر شد، لحظات سختی برای هضم این خبر داشتیم و برای این خانواده و سایر مسلمانانی که از اسلام‌هراسی رنج می‌برند، عزاداری کردیم. مسلمانان از نژادپرستی و اسلام‌هراسی خسته‌اند، اما به‌شدت به حمایت از یکدیگر و مبارزه با بی‌عدالتی و دعوت به عدالت تلاش می‌کنند و این تلاش‌ها با دعاهای فائز افضل که دیگر هرگز در کنار خانواده‌اش قدم نخواهد زد، آمیخته است.

منبع: trtworld.com